

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Andoni Vasile Nicolai,

născut la 24 decembrie 1991, originar din or. Hîncești, domiciliat în r-nul Edineț, s. Parcova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 06 mai 2014 - pînă la 22 aprilie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 02 iunie 2015 - pînă la 05 noiembrie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 20 ianuarie 2016 – pînă la 20 aprilie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 22 aprilie 2015, Andoni Vasile a fost condamnat în baza art. 179 alin.(2) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (3) și (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, prin cumul total al pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 noiembrie 2013, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu executarea separată a pedepselor aplicate și cu drept de executare a amenzii doar în partea rămasă neexecutată.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Totodată, Andoni V. a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Andoni Vasile la 01 iulie 2013, aproximativ la ora 19³⁰, împreună cu Andoni Nicolae, Guțanu Victor și Deliu Constantin, urmărind scopul încălcării inviolabilității domiciliului lui Leriș Vasile și Blendarenco Iulia, fără consimțământul acestora a pătruns în domiciliul lor din or. Hîncești, str. Păcii 58, aplicînd părții vătămate Blendarenco I. mai multe lovituri peste corp, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 225 D: edem a regiunii frunții pe dreapta, regiunii zigomatice drepte, leziuni ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, iar la cerința părții vătămate de a părăsi domiciliul, nu reacționau, continuînd acțiunile ilegale manifestate sub forma violenței fizice.

Tot el, Andoni Vasile este învinuit de faptul că la 01 iulie 2013, aproximativ la ora 20⁰⁰, aflîndu-se la domiciliul lui Leriș V. și Blendarenco I. din or. Hîncești, str. Păcii 58, împreună cu Andoni N., Guțanu V. și Deliu C., continuînd acțiunile criminale în curtea casei și ulterior în stradă, care au fost auzite și de vecini, încălcînd grosolan ordinea publică, din intenții huliganice în momentul intervenirii părții vătămate Leriș V. și a vecinului, Pascal I., pentru a curma acțiunile ilegale, a aplicat acestora lovituri peste corp cu pumnii, picioarele, inclusiv și cu un fărăș din metal și o ramă de bicicletă pentru copii, cauzîndu-le lui Pascal I. și Leriș V., conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 226 „D” și 227 „D” din 02.08.2013, *vătămări corporale ușoare*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Andoni Vasile să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) CP, prin cumul parțial, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A menționat că instanța de fond corect a apreciat probele și la condamnat pe Andoni V. în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, însă greșit l-a achitat pe învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (3) Cod penal. Astfel, instanța nu a analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei și a dat o apreciere greșită probelor acumulate, fapt ce a dus la achitarea inculpatului pentru infracțiunea de huliganism agravat. Nu s-a luat în considerație declarațiile martorului Blendarenco Z. care a declarat că cele patru persoane au luat-o la

bătaie pe fiica sa, au tîrît-o pe jos, toți patru erau grămadă. A văzut cum tot ei au lovit și în Pascal I. și Leriș V. În privința celorlalți coautori, au fost pronunțate sentințe de condamnare, mai mult ca atît, nu s-a luat în considerație că cele patru persoane s-au deplasat la domiciliul părților vătămate avînd scopul bine determinat de maltratare, acționînd cu intenție comună. Prin urmare, instanța urma să de-a o apreciere acțiunilor și rolului fiecărui participant la comiterea infracțiunilor.

Totodată, apelantul nu este de acord cu pedeapsa aplicată în temeiul art. 90 Cod penal, considerînd-o prea blîndă, menționînd că instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de împrejurările în care a avut loc infracțiunea, iar pedeapsa aplicată nu va atinge scopul de reeducare a acestuia. Inculpatul nu a recunoscut vinovăția, nu s-a căit de cele săvîrșite, anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, însă concluziile respective nu și le-a făcut, continuînd comportamentul social-periculos. Astfel, solicită aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul acuzatorului de stat.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept care demonstrează vinovăția lui Andoni V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, precum și nevinovăția în infracțiunea incriminată în baza art. 287 alin. (3) CP, motiv pentru care a fost achitat, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Astfel, instanța a stabilit că Andoni V. a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii de huliganism, *însă*, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, constată că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea huliganismului. Prin urmare, învinuirea formulată lui Andoni V. nu și-a găsit confirmare.

Instanța de fond corect a constatat că în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a negat participarea sa la comiterea acțiunilor huliganice declarînd că imediat ce a văzut că s-a început bătaia, care s-a prelungit afară, dînsul a ieșit din casă și a stat tot acest timp afară, lîngă poartă. Această versiune a fost înaintată de inculpat odată cu începerea urmăririi penale și menținută pe tot

parcursul judecării cauzei în instanța de fond și cea de apel.

Mai mult ca atât, declarațiile inculpatului au fost confirmate și de către părțile vătămate Pascal I. și Leriș V., care au menționat că pe tot timpul cât le-au fost aplicate lovituri de către Guțanu V., Deliu C. și Andoni N., inculpatul Andoni V. a stat la poartă și nu a participat în nici un fel la conflict petrecut atât în casă, cât și în curte, precum și cele ale martorului Pascal M. și victima Blendarenco I., care a declarat că de la lovitura primită la picior de către Andoni N., fratele inculpatului, dînsa a fugit în drum, unde, l-a găsit pe Andoni V., care aștepta la poartă.

La fel, instanța a concluzionat că declarațiile părții vătămate Pascal I., care a relatat că, „*Andoni V. a stat în drum la poartă, unde a mers și a văzut că se începe bătaia și anume, de cînd el a intrat în casă*” sunt corecte și coroborează cu celelalte probe, care au permis instanței să conchidă că, după acțiunile îndreptate nemijlocit spre realizarea laturii obiective a infracțiunii de violare de domiciliu însoțită de aplicarea violenței, inculpatul nu a săvîrșit nici o acțiune care ar identifica latura obiectivă a infracțiunii de huliganism ce ar permite a concluziona asupra participării acestuia în calitate de coautor la comiterea infracțiunii vizate atât în curtea casei lui Blendarenco I., dar și în stradă, așa după cum este învinuit potrivit rechizitoriului. Probe în acest sens nu au fost prezentate de către partea acuzării.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat că instanța incorect a individualizat pedeapsa inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, instanța a conchis că măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, care nu contravine legii, ținînd cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, precum și de gravitatea faptei, motivul săvîrșirii infracțiunii, persoana inculpatului.

Astfel, ținînd cont că inculpatul este caracterizat negativ la locul de trai, nu este angajat în cîmpul muncii, se află într-o relație de concubinaj și are un copil minor la întreținere, poziția sa față de acțiunile săvîrșite și a părților vătămate care după comiterea infracțiunii au exprimat lipsa pretențiilor față de inculpat și care în cadrul ședinței instanței de apel au declarat că nu doresc ca inculpatul să fie pedepsit aspru, reținînd și scopul pedepsei penale, a considerat corect că în privința lui Andoni V. este posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal, pe parcursul căruia inculpatul va fi sub un control mai riguros al organelor de resort și va avea posibilitatea să

dovedească societății civile că prin purtare exemplară poate îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia pe episodul de huliganism, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

A menționat că hotărîrea instanței de apel o consideră neîntemeiată în partea menținerii achitării lui Andoni V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece instanțele de judecată au invocat argumente care se contrazic, adică constată pe o parte că inculpatul a participat la maltratarea părților vătămate Blendarenco I. și Blendarenco Z., constatînd astfel coautoratul și apreciază critic declarațiile inculpatului privind neaplicarea violenței considerîndu-le drept o metodă de apărare cu scopul de a-și ușura situația. Ulterior, instanța a motivat hotărîrea de achitare pe episodul de huliganism că, după ce bătaia continuase în ogradă, inculpatul a fugit la poartă, violența fiind continuată de către ceilalți coautori. Instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul că martorul Blendarenco Z. în ședința instanței de fond a declarat că, „cele patru persoane au luat-o la bătaie pe fiica sa, au tîrît-o pe jos, toți patru, erau grămadă. A văzut cum tot ei au lovit și în Pascal I. și Leriș V.”.

Astfel, instanța urma să de-a apreciere acțiunilor și rolului fiecărui participant la comiterea infracțiunilor.

7. Asupra recursului declarat nu a fost depusă referință.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței

de apel pot fi atacate cu recurs dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

După cum rezultă din conținutul recursului, acuzatorul de stat nu este de acord cu menținerea sentinței de achitare pe învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, menționînd că instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare probelor prezentate, care confirmă vinovăția lui Andoni V., făcînd referire la declarațiile martorului Blendarencu Z..

Colegiul constată că acest temei pe care s-a bazat acuzatorul de stat în recursul declarat, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinînd cauza, Colegiul penal consideră că instanța de apel, reieșind din prevederile legilor nominalizate, a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului, părților vătămate Larius V., Blendarencu I., Pascal I., a martorilor Blendarencu Z., Pascal M., Iudina L., actele cauzei care, analizate în ansamblu, dovedesc lipsa în acțiunile inculpatului a componenței de infracțiune incriminată în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, adică huliganismul, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, care au fost săvîrșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, nu au nici un suport legal.

Autorul recursului critică soluția instanței de apel, întrucît instanța a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, neluînd în considerație probele prezentate de partea acuzării, și *anume declarațiile*

martorului Blendarenco Z., care dovedesc incontestabil vinovăția lui Andoni Vasile de săvârșirea infracțiunii de huliganism.

Astfel, Colegiul menționează că, în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor, părților vătămate și ale inculpatului se consideră probe egale, legea nu stipulează că depozitiile martorilor din partea învinuirii au prioritate față de cele ale martorilor din partea apărării, iar instanța de judecată, avînd în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Din analiza prevederilor legale menționate, Colegiul conchide că instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv atît declarațiile inculpatului, cît și a părților vătămate Larius V., Blendarenco I., Pascal I., precum și a martorului Blendarenco Z., care au fost combătute și cu alte probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel. După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dînșii au relatat informațiile cunoscute de ei, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal și le-a dat o apreciere obiectivă și corectă, constatînd corect că probele prezentate de către acuzare nu pot sta la baza condamnării lui Andoni V..

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel în motivarea soluției adoptate just a menționat că acuzarea nu a prezentat probe concludente și pertinente atît în cadrul ședinței primei instanțe, cît și în cadrul ședinței instanței de apel, care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului Andoni Vasile în săvârșirea infracțiunii de huliganism agravat.

Cu atît mai mult că critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de stare de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată. Prin urmare, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului, ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate

concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

De asemenea, cât privește criticele recurentului, că în acțiunile inculpatului există componența de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal conchide că, instanțele ierarhic inferioare au dispus achitarea inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin urmare instanța de apel corect a conchis nejustificate afirmațiile acuzatorului de stat că prima instanță și-a întemeiat soluția pe declarații contradictorii, deoarece instanța de fond just a ajuns la concluzia că Andoni V. a negat participarea sa la comiterea acțiunilor huliganice, declarînd că imediat ce a văzut că s-a început bătaia, care s-a prelungit inclusiv și afară, dînsul a ieșit din casă și a stat tot acest răstimp afară, la poartă. Această versiune a fost înaintată de inculpat odată cu începerea urmăririi penale, care a fost menținută pe tot parcursul examinării cauzei în instanța de fond, și cea de apel.

Mai mult ca atît, declarațiile inculpatului au fost confirmate și de părțile vătămate Pascal I., Leriș V., care au declarat că pe parcursul cât lor le-au fost aplicate lovituri de către Guțanu V., Deliu C. și Andoni N., inculpatul a stat la poartă și nu a participat la nici un conflict petrecut atît în casă, cât și în curte, după venirea lui Pascal I., precum și prin declarațiile martorului Pascal M., care a explicat că l-a văzut pe Andoni V. la poartă, fără ca ultimul să participe la bătaie și conflictul din ogradă.

Potrivit recursului declarat se constată că, acuzarea s-a bazat doar pe declarațiile martorului Blendarenco Z., depuse în cadrul ședinței instanței de fond, care a declarat, „*că cele patru persoane au luat-o la bătaie pe fiica sa, au tîrît-o pe jos, toți patru, erau grămadă. A văzut cum tot ei au lovit și în Pascal I. și Leriș V.*”.

Însă, martorul nominalizat fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel, a relatat că susține declarațiile depuse anterior, totodată a menționat că în casă au intrat patru persoane, pe Andoni V. nu l-a văzut în casă. Pe celelalte persoane nu le cunoaște. Doi dintre ei au tîrît-o pe Blendarenco I. pe jos, ceilalți doi erau afară. A văzut cum au fost loviți Pascal și Leriș (f.d. 50, vol. II).

Totodată, în mod justificat instanța a constatat și faptul aflării inculpatului la poarta gospodăriei lui Leriș Vasile, fără ca el să realizeze careva acțiuni îndreptate spre încălcarea ordinii publice, neaplicînd violență, fapt confirmat de partea vătămată Blendarenco Iulia, care a declarat că de la lovitura primită la picior de către Andoni N., fratele inculpatului, ea a fugit în drum, unde l-a găsit pe Andoni Vasile care aștepta la poartă.

Astfel, instanțele judecătorești corect au concluzionat declarațiile victimei Pascal I. potrivit cărora „*Andoni Vasile a stat în drum, la poartă, unde victima a mers și a văzut că se începe bătaia și anume, de cînd partea vătămată a intrat în casă*”, de rînd cu celelalte probe, care au permis de a conchide că, după acțiunile îndreptate nemijlocit spre realizarea laturii obiective a infracțiunii de violare de domiciliu însoțită de aplicarea violenței, inculpatul Andoni V. nu a săvîrșit nici o acțiune care ar identifica latura obiectivă a infracțiunii de huliganism agravat, care ar permite de a concluziona asupra participării acestuia în calitate de coautor la comiterea infracțiunii vizate atît în curtea casei lui Blendarenco Iulia, dar și în stradă, așa după cum este învinuit potrivit rechizitoriului. Probe în acest sens de către acuzator nu au fost prezentate.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a reținut în acest sens prevederile art. 8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat o soluție întemeiată.

Argumentele invocate de recurent nu are suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Andoni Vasile Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 19 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti